

LO QUE EL DÍA DEBE A LA NOCHE -Ce que le jour doit à la nuit-

Director: Alexandre Arcady

França, 2012

Gènere: Drama

Durada: 159 minuts

Presentem una pel·lícula basada en una novel·la de Yasmina Khadra que es remet als temps de l'alliberament d'Algèria, a la segona meitat del segle XX. A partir d'un succés dramàtic, propi de l'organització i sistema de poders fàctics de la societat rural nord-africana, un infant és confiat a la cura del seu oncle, instal·lat en una zona urbana i amb una vida estabilitzada, amb accés a l'educació i el confort occidentalitzat.

En aquest context, assistim a la creixença d'aquest infant –anomenat Younes d'origen, però convertit en Jonàs per la societat francòfila- entre amics de procedència colonialista, amb els que estableix intensos vincles d'amistat i lleialtat. L'arribada de la joventut, la determinació dels ideals, el descobriment de l'amor i totes les crisis relacionals pròpies de l'edat, venen a coincidir amb el context d'alliberament nacional d'un país que es debat entre els seus orígens, les essències, la resistència a l'invasor, el progrés i la llibertat.

Aquestes circumstàncies configuren serioses discrepàncies entre els joves, els seus ideals i trastornen totes les estructures de la societat, posant en entredit els principis que havien regit la inestable convivència del país. Les desigualtats socials, el valor del poder, el patriotisme i el militarisme són relatats directament i en forma d'una gran metàfora a través del descobriment de l'amor, la sexualitat, la rivalitat, el servilisme, la rancúnia, l'egoisme i tota la conflictivitat que és pròpia en un grup d'adolescents que li toca viure aquesta apassionant etapa de la vida en una espai de trencament i crisi, cada cop més violenta i conflictiva. Es pot entendre perfectament la pel·lícula en el doble registre de com es relacionen el Younes i l'Émile, amb enamorament, prohibicions i tabús, en paral·lel a com els algerians es van relacionar amb França, amb una relació tant idealitzada com deslleial.

Per bé que aquesta pel·lícula està trufada amb detalls romàntics, breus pinzellades còmiques i nombroses escenes de dramatisme corprenedor, no es pot creure que Alexandre Arcady volgués emular *La battaglia di Algeri* (de Gillo Pontecorvo, 1965) que amb tan encert va descriure aquest període de la recent història colonial francesa. I aquesta comparació ve a tomb a propòsit de les nombroses crítiques que *Lo que el día debe a la noche* ha rebut a càrrec de la premsa especialitzada. Si bé en algunes ocasions ha patit opinions massa incruentes i destructives per part de molt crítics, aquesta pel·lícula ens obre oportunitats en l'àmbit educatiu per treballar tots els elements essencials de les relacions personals a l'adolescència. A aquest contingut, que ja és important en els entorns de l'educació secundària, hi hem d'afegir l'accés a tots els micro-conflictes que la diferència ètnica i cultural, la incomprensió entre les civilitzacions i religions que, avui mateix, encara estan presents en nombrosos espais de les nostres ciutats i pobles i, per tant, també en els nostres instituts. S'hi poden trobar exemples dels elements embrionaris que als nostres dies encara hi ha larvats en la complexa tasca de la integració de generacions d'infants procedents de diferents orígens i cultures. Pot ser, sense

